

CE MARKERING: 2.2 ATTEST GEEN NOODZAAK VOOR EN 1090-1 CERTIFICERING

Vaak wordt er in bestekken (direct of indirect via de EN1090-2) naar 2.2 attesten gevraagd. Dit vindt zijn oorsprong uit de tijd vóórdat de DoP verplicht werd. Zo ontstaat de vraag of enkel een DoP ook zou kunnen volstaan.

Sinds 1 juli 2013 wordt de CE-markering van bouwproducten geregeld in de Europese Bouwproductenverordening, de CPR, (REGULATION (EU) No 305/2011). Deze CPR verplicht leveranciers van bouwproducten, die onder de CE markeringsplicht vallen, tot het opstellen van een prestatieverklaring (DoP) en deze producten te voorzien van de CE-markering wanneer deze worden verhandeld. Door middel van de DoP en CE-markering wordt door de fabrikant bevestigd dat de geleverde producten voldoen aan de van toepassing zijnde productnorm.

Als uitwerking van de CPR zal het vanaf 01-07-2014 verplicht zijn om ook bij elk constructie-onderdeel dat valt binnen de scope van EN 1090-1 een DoP op te stellen. Hiermee wordt volgens de EN 1090-1 verklaard welke prestaties m.b.t. de essentiële kenmerken de constructie-onderdelen bezitten.

Constructiebedrijven hebben zich inmiddels door certificerende instanties (de zogenaamde aangemelde instellingen, zoals bijv. KIWA) laten certificeren volgens de EN 1090-1, of zitten nog midden in dit certificatie-proces. Wij, als staal-leverancier, merken dat we veel vaker dan voorheen de vraag krijgen om 2.2 attesten bij onze producten te leveren. Uit navraag bij onze klanten blijkt dat deze vraag er is omdat men denkt dat er vanuit de EN 1090-1 geëist wordt dat men een 2.2 attest kan overleggen bij de materialen. De klant vreest dat hij zonder 2.2 attest niet voldoet aan de norm en derhalve niet gecertificeerd wordt. Vaak wordt, vanwege deze eigen interpretatie, door de klant ook expliciet in zijn kwaliteitshandboek opgenomen dat bij de inkoop van producten een 2.2 attest moet worden opgevraagd.

Vanwege de verwarring ten aanzien van dit onderwerp heeft er op 14 maart 2014 een bijeenkomst plaatsgevonden waarbij vertegenwoordigers van de Metaalunie, SNS, KIWA, Bressers en Bert van Beek van Telford Consult BV (lid van de normcommissie mbt de EN 1090-1) aanwezig waren. Tijdens deze bijeenkomst is de volgende stelling aan KIWA voorgelegd:

Een DoP (volgens EN10025-1, EN 10210-1, EN10219-1, etc.) dient alle informatie over de prestaties m.b.t. de essentiële kenmerken van het door een toeleverancier geleverde staal te bevatten. Het kunnen overleggen van een 2.2 attest is derhalve voor de certificering van een constructiebedrijf volgens EN 1090-1 niet noodzakelijk.

KIWA heeft deze stelling bevestigd. Sterker nog, aangezien het vanuit de CPR verplicht is dat er een DoP van het gebruikte staal beschikbaar is, heeft KIWA er een probleem mee indien het constructiebedrijf wel een 2.2 attest kan overleggen maar geen DoP. Andersom, indien er wel een DoP beschikbaar is maar geen 2.2 attest ziet men geen probleem om tot certificatie over te gaan.

Het spreekt voor zich dat, indien vanuit het ontwerp bijvoorbeeld S355 staal noodzakelijk is, dit op verzoek van de klant (naast de DoP) altijd geleverd kan worden met een 3.1 keuringsrapport.

De hierboven geschetste situatie levert een **flinke administratieve lastenverlichting** op voor onze klanten. Zij hoeven namelijk enkel onze vrachtbrieven te archiveren aangezien op de achterkant van onze vrachtbrieven de noodzakelijke CE-informatie is afgedrukt en tevens wordt daar verwezen naar onze DoP's die indien gewenst via onze website afgedrukt kunnen worden. Er hoeven dus geen aparte DoP's en 2.2 attesten gearchiveerd te worden om toch aan de EN 1090-1 te voldoen.

Zoals aan het begin van deze notitie al is aangegeven zijn er veel bestekken waarin, direct of indirect (via de EN1090-2) naar 2.2 attesten wordt gevraagd, dit stamt vanuit de tijd dat een DoP nog niet verplicht was. Wij adviseren onze klanten om in dat geval de opdrachtgever te vragen deze DoP (in plaats van een 2.2 attest) te accepteren omdat de DoP gelijkwaardige informatie bevat als het 2.2 attest en omdat de DoP volgens de Europese wetgeving (REGULATION (EU) No 305/2011) verplicht is .